

אהוד, הודיע לה שהוא נמצא עדיין ביפו. והבטיח שיחקר שוב.

מעשה שלא

כדרך הטבע

ה הציישעה אחרי שיחתם בטלפון, נשמע צילצול בדלת-דירתה. היו אלה אהוד ומאיר דרעי. מלי הכניסה אותם לביתה, ועל שהתרחש לאחר-מכן סיפרה: "אחד מהם ביקש סיגריה. נתתי לו. הוא צחק ממני ואמר: 'אני רוצה לעשן חשיש'. אגב הייתי לבושה חולצה דקה ותחתונים. נאהוד רצה להפשט אותי עירומה, בני כחות החבר שלו. ביקשתי ממנו שלא יכריח אותי להתפשט בנוכחות החבר, אבל הוא לא שמע לי, והתפשט בעצמו. הוא התרגז. ביקשתי ממנו לעבור לחדר השני. בהתחלה הוא לא הסכים, אבל אחרי-כך כן."

בעדותה במישטרה סיפרה מלי כי אהוד ניסה לבצע בה מעשה מגונה, בניגוד לרצונה, ולשכח איתה שלא כדרך-הטבע. היא התנגדה והוא התרגז שוב והיכה אותה. "בינתיים", המשיכה, "נכנס לחדר החבר שלו (מאיר דרעי). כשראיתי אותו,

חיילת תקופת השירות הצבאי לא חפסה מקום חשוב בחייה של מלי. היא לא התלהבה כלל מן הרעיון להיות רחוקה מהבית ומן החברים.

זה פגע בי. ביקשתי ממנו לצאת החוצה. הוא לא יצא. ואהוד החתיל ללסוף אותי בחזה וברגליים ובכל חלק גלוי על גופי.

"ביקשתי ממנו שייצא מהחדר ושלי יגע בי, ושיקום ויתלבש. החבר שלו ועם רגו והרביץ לי בפנים. נאבקתי איתו ועם אהוד. כי הוא החזיק בי, והתחלתי לבכות. הוא ביקש ממני שאני אמשך (את המגע המיני) איתו. הם השתלטו עלי וניסו לאלץ אותי למלא את הדרישות המיניות שלהם. אהוד לא ויתר על הדרישות שלו לבצע מעשה סדום וכשהתנגדתי, הוא היכה אותי באגרופים. כבר לא הצלחתי להבין במה הוא מכה אותי, מרוב כאבים. נלחמתי כדי למנוע מאהוד לבצע את זממו, וכך נחבלתי קשה."

ברגע שיכלה, חטפה מלי את הסדין מעל המיטה. התעטפה בו ונמלטה לחדר-המדרגות. אהוד לבש במהירות את מיכנסיו ויצא בעיקבותיה. היא הסתתרה ליד דלת המיקלט של הבניין, והוא חלף לידה ולא הבחין בה. כך התחמקה מידי מעניה. אז יצא השכן אברהם סילס מדירתו, ופגש בה. עד כאן, גירסתה של מלי לגבי הפרשה.

בפיו של אהוד ערשי גירסה שונה לחלוטין. הוא סיפר לחוקריו כי מלי קיימה איתו יחסים מלאים, בהסכמתה. כן אמר שבאותו ערב היתה חברתו שרויה בדיכאון, והוא לא נגע בה כלל. סימני המהירות לומות שנתגלו על גופה, טען, הם תוצאת הנפילה ליד מועדון-הצבילה ביפו, שהי רחשה בצהרי אותו יום.

מדריכה-צבילה של המועדון אישר, כי הצעירה אכן נפלה ונפצעה בעת ביקורה במקום בצהריים. על כך הגיבה מלי:

"נפלתי רק על הכרך. נפצעתי קל, ונדקקתי רק לפלסטר על הרגל." כיצד התייחסה המישטרה לפרשה?

ביטול

תחת איומים

ר פירמי האירווע, שנרשם בטופס המישטרה, תוארה האשמה כתקיפה חבלנית (אפילו לא תקיפה חמורה). המור זר ביותר הוא שחוקרי מישטרה מרחב הירקון לא טרחו כלל לצלם את סימני החבלות שניכרו בגופה של הנערה כאשר הגישה את התלונה. עוד היום, כחודש אחרי לילה-העיונים שעבר עליה, ניכרים בפניה ובגופה של מלי אותות ההתעלות האכזרית. רק תודות לעורך-הדין צבי לידסקי, שאליו פנתה מלי מייד אחרי שהמישטרה פתחה בחקירתה, קיימים היום תצלומים המעידים על חבלות גופניות אלה.

התרחשות מוזרה נוספת אירעה שלושה ימים אחרי התקרית. לטענתה של מלי פגש בה אהוד ערשי ברחוב, ב-3 באוגוסט, וביקש ממנה שתלך איתו למישטרת מרחב הירקון, כדי לבטל את התלונה שהגישה נגדו ונגד חברו, מאיר דרעי. היא סיפרה כי אהוד הסביר לה שהוא שוחרר מהכלא על-תנאי, אחרי שריצה עונש-מאסר באשמת הריגה, וכי הוא חייב להישאר נקי.

רק מרוב פחד, לטענתה, הסכימה ללכת עם ערשי למישטרה כדי לבטל את התלונה. היא האמינה שבאופן זה תוכיח לי-חוקרים כי אהוד לוחץ עליה ומאיים לפגוע בה אם לא תעשה כדבריו.

בריחה

מאחריות

א אם אומנם האמינה כי תמצא סיוע והגנה במישטרה, היא נוכחה בטעותה במהרה. סיפרה מלי השבוע: "נכנסנו לחדרו של החוקר רס"ר ויקטור חנין. אהוד אמר לו שאני באתי כדי לבטל את התלונה שהגשתי נגדו. החוקר ענה: 'יופי, מצויין, אין בעיות. רק תכתבי מיכתב קטן, וזה הכל'. שאלתי מה אני צריכה לכתוב, והוא אמר לי לכתוב שאני מבטלת את התלונה נגד אהוד ערשי."

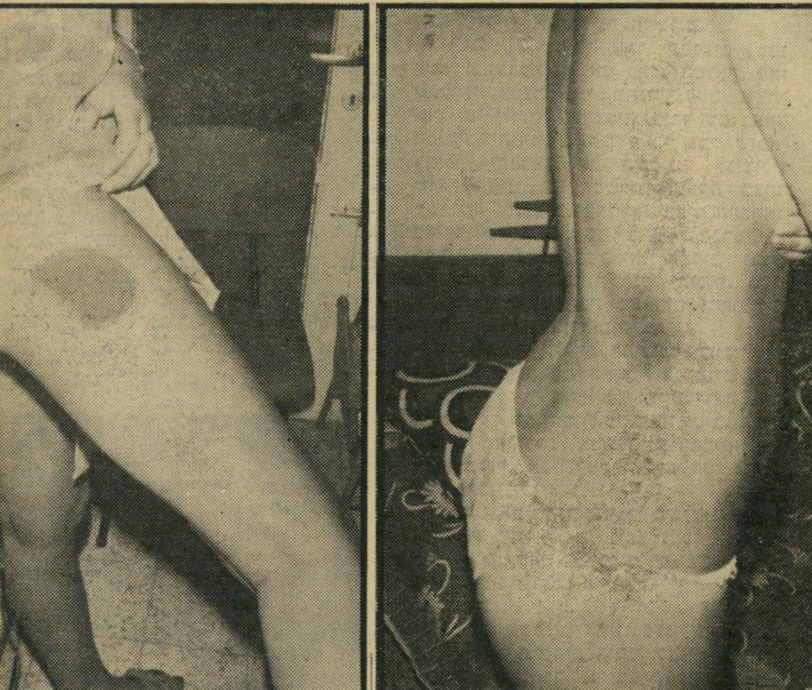
"הוא לא שאל אותי מדוע אני מבקשת לבטל את התלונה. ביקשתי מהשוטר שיציין בבקשה שלי שאני מסכימה לבטל את התלונה מכוח הנסיבות, מבלי לפרט. אבל הוא אמר: 'ככה זה לא טוב'. הרגשתי שאפילו הגב היחיד שלי שיש לי, הימני, מישטרה, לא קיים בשבילי. שאני, הקטינה והמיסכנה, אצטרך להילחם לבדי נגד הגברים, שמאיימים לסדר איתי את החשבון אם לא אעשה את רצונם."

"לא חשבתי יותר. התמתי שאני מבטלת את התלונה, כי פחדתי מאהוד ומחברי"

פנים עין

יועצת-היופי מלי בשן, כפי שצולמה שלושה ימים אחרי הביקור בדירתה ידידה בלוויית חברו. עינה השמאלית של מלי היתה כשפנס כחול גדול מעטר אותה, סימן לאגרוף שהונחת בפרצופה.

פצע, חבורה ומכה טריה

אלה הם עקבות ההתעללות ב"גופה של מלי בשן, כפי שנותרו שלושה ימים אחרי שהותקפה. חבורות כחולות, המעידות על שטפידים פנימיים, מכסות את החלקים האינטימיים של גופה, כשגם גווה ורכיה מקושטים בהם. בעזרת המכות ניסן ידידיה לשכנע אותה להסכים ליטול חלק באורגיה שתיכננו ללא ידיעתה והסכמתה.

ריו, רצתי מייד למישרד של עורך-הדין שלי, אבל זה היה יום שלישי אחרי-הצהריים, והיה סגור. אז חזרתי למישטרה. וסיפרתי לחוקר אחר מה שקרה לי אצל הרס"ר חנין. שאלתי מדוע לא שאלו אותי לסיבה שבגללה אני נאלצת לבקש שיבטלו את התלונה שלי. אמרתי שאני חושדת שלאהוד ערשי יש חברים במישטרה שרוצים לעזור לו. הם שמעו אותי, וביטלו את הבקשה שהגשתי."

"אחרי זה ביקשתי לשוחח עם הקצין שגיב (סגן-ניצב שגיב, ראש ענף-החקירה) רות במרחב הירקון של המישטרה. רצתי להגיד לו שמאיימים עלי ועל המישי-פחה שלי. כל מיני שליחים של ערשי ושל דרעי באו, לשכנע את אבי ואותי שמוטב לנו שבטל את התלונה במישטרה. אבל לא הצלחתי לפגוש את שגיב. בכל פעם שבאתי, לא מצאתי אותו."

"אני בסך-הכל בחורה, וערשי וחברו מסתובבים חופשיים. אני מפחדת."

אבל המישטרה אינה מפחדת. לפני כשינה, במיקרה שזכה בפירסום רב, נאנסה אשה צעירה על-ידי פושעים, ביתה הוצתה ורכושה נשרד. היא התלוננה במישטרה. לאחר-מכן גילתה אותה אשה, כי קצין-מישטרה בכיר ממרחב הירקון יעץ לה עצה ידיונית: לעזוב את הארץ, כדי להימלט מפחד נקמתם של הפושעים. האם תפטור המישטרה את עצמה מן ה"אחריות" לשלומה של מלי בשן, במתן עצה דומה?

הפרקלים

עורך-הדין צבי לידסקי, המגן בדרך-כלל על נאשמים במעשים פליליים, מבקש הפעם להעניש את שני הגברים שהתעללו ביועצת-היופי, לפי-טענתה.

החוקר

קצין-המישטרה סגן-ניצב שגיב, הממונה על ענף החקירות של מרחב הירקון, לא היה בנמצא כשהופשה אותו מלי כדי להתלונן על פקודיו ועל האיומים המושמעים נגדה.